ordinariis collatoribus loquitur: non in executore qui confert vice pape. Aduerte ꝙ verum est hoc si executor prouidere potest ad cuiuscūq; colla- tionē spectat: ...n' tps acceptationis adijcitur. hoc dico per decre. vnicā. j. ti. i. ⁊ vide qđ ibi dicā in glo. iste terminus: sed si certa persona grauatur per rescriptum: ⁊ illius tempus est elapsum: tunc ꝯferre nō poterit donec deuoluat ad papā: hoc probat decre. ista.

a ¶ Capitulū. vel aliuꝫ cum eadeꝫ sit ratio: ⁊ fa cit. j. ver. vel alterius.

b ¶ Existit intelligo tē pore puisionis sue. nō date: ⁊ sic est dare ꝙ po testas huius executoris variat ꝫ tpa: ⁊ sic. j. ti. tu. i. c. vno. quādiu enim bñficium est in collatio- ne epi confert illud illo ad alium deuoluto non cōfert illud ita ē de bñfi- cio ad iferiores spectāte ꝙ ipse nō confert: donec ad epm deuoluatur vt sequitur. Ratio quia cū epm papa grauare vo- luerit: cōfert executor ꝙ diu est in manibus epi: nam l; ex deuolutione: ꝓpriū tñ est ꝓ ea vice: ⁊ ipe tūc ex collatione gra uatur qñ est in manib⁹ alterius nō cōfert execu- tor: q2 papa illū grauare noluit.

eiusdē capitulū[a] deuoluta existit[b]: licet ꝓuideri sibi possit de illo ēt cu- ius ad ipsum epꝫ ex sui capituli[c] vl' alterius cuiuscūq;[d]: siue[e] ad nos ex ipsius epi[f] ⁊ alioꝝ in hoc iidē suc- cedentiū[g] negligētia collatio fuerit deuoluta. I Dem.

¶ Adeptus in ecclesia dignitateꝫ hñtem prebendam annexam ꝑdit primam prebendā quam habebat in illa. h. d. Jo. an.

Si iuxta nři formam mādati[h] canonicatū ⁊ ꝓbendaꝫ eccl'ie rutinensis adeptus dignitatē quā duxerit acceptandā[i] ibidē expectat archidiaconatū[k] inibi[l] post[m] uacan tē: ñ obstāte ꝙ certa sit ibi annexa[n] ꝓbēda poterit[o] acceptare. Pri- maq; prebenda hocipso[p] uacabit[q] ꝙ scđam cum archidiaconatu pre dicto pacifice fuerit assecutus.

Rica De concessione prebēde ⁊ ec-

c ¶ Capituli. coniunge hic in casu sequenti finem capituli: sed quid si ad capitulum spectabat electio tñ: ⁊ scribebatur ad collationē episcopi: nūqd deuoluto iure ad epm cōfert executor: dubiū facit illud quo querit an de- uoluat hoc casu prouisio an electio: de quo satis de elec. ne ꝓ defectu. Itē ⁊ facit dubiū: q2 ⁊ si dicatur deuolui collatio: tñ ex quo primo gradu assu- mebatur per electionem non videbatur includi in litteris quibus solū de collatione fit mentio: ad quod satis facit. š. eo. ti. c. i. circa fi. ibi ad quā cō sueuit quis per electionem assumi.

d ¶ Cuiuscūq;. hoc dicit q2 per quotcūq; gradus siue primos siue media tos ad epm deuenerit: executor ꝯfert quādiu est ī manibus epi. Jo. an.

e ¶ Siue ad nos. determinat quod no. Inno. ⁊ Pe. đ offi. deleg. super eo. vbi dicebant quosdā tenere ꝙ delegatus pape prouidet đ beneficio ad papam deuoluto: fuit hec questio olim disputata per dominū Jacobum canonicū boñ quam in merca. vide in littera. d. sub rubrica de offi. ⁊ po. executorum. ⁊ tenuit ꝙ non posset: si dicatur in rescripto volentes illi gra tiam facere specialem. dixit enim ꝙ cum in illo alius ꝙ̄ papa non ledatur non debet dici gratia nec de deuolutis papa sic scribit induxit de ꝯces. pre ben. litteras. ⁊ c. cum nostris: mirabilis solutio fuit ista. Scias autem ꝙ beneficium deuolutum ad papam semper cōfert executor: ex quo primus collator est: de his qui per litteras grauabantur siue nominatus vt hic si ue innominatus: vt quia scribitur ad cuiuscunq; collationem cum eadeꝫ sit ratio: sed secus in beneficijs spectantibus ad collationem pape: quia ua carunt in curia codeꝫ titu. c. ij. lib. vj. tunc enim papa confert iure proprio non deuoluto: nec mirum si aliud in deuoluto: nam papa dando executo rem ad prouidendum auferebat collatori potestatem: de conces. preben. si capitulo. lib. vi. ex quo ergo collatio de illo deuoluta est ad papam con- ferat executor vt hic: ⁊ licet alias in beneficijs fiat stricta interpretatio. eo. ti. ꝗuis lib. vi. hic tamē fit larga contra concedentem. de consue. cum di lectus. facit etiam hec lr̃a ad questionē. no. đ offi. lega. c. i. lib. vi. qđ lega tus pape possit talia beneficia ad papam deuoluta conferre: preferetur ta mē delegatus quo ad illa que sibi specialiter sunt cōmissa de offi. leg. stu- duisti. ⁊ facit de reg. iur. generi. lib. vi.

f ¶ Episcopi. primi collatoris: qđ puto necessariuꝫ: si. n. de archidiacono vel capitulo ad epm: ⁊ demū ꝑ ipsius negligentiā gradatiꝫ ad papā cat nō cōfert executor: cui ad collationē epi scribebat. Jo. an.

g ¶ Succedentiū. ⁊ sic habemus ꝓmo tempus epi. secūdo tēpus medium aliorum facientium gradum inter ipsum ⁊ papā. tertio tēpus papale. pri mo ⁊ vltimo tpe ꝯfert executor: medio vero nō: ⁊ semp itelligas vbi tps acceptationis elapsum nō īpedit executorem. j. ti. ꝓxi. c. vno.

Si iuxta. Primo ponit vnū dictum. Secūdo circa illud soluit vnū dubium. scđa ibi: primaq;. Jo. an.

h ¶ Mandati. nō solum ꝫm vnā lecturā factū narrat ꝓut acciderat ī hac ecclesia de qua loqtur: sed ēt fortificat dubiū: q2 fortius si ex receptione ca pituli vel aliter habeat hanc canoniaꝫ ⁊ prebēdā. facit co. ti. c. antepe. lib. vi. vbi enim auctoritate apostolica prebendam expectans consecutus est vnam non videbatur ꝙ aliam consequi possit. facit co. ti. non pōt. ij. rñ. lib. vi. cū ꝯcor. Sed cum adhuc pēderet grã in parte principaliori: ⁊ facta fuisset sup vtroq; vno cōtextu equū fuit vt prima dimissa scđam consequi

posset. Alia lectura ē ꝙ iste tex. ponat ius quasi dicat ex quo papa de dignitate ⁊ prebenda ...ei voluit prouideri: cōsequitur dignitatē habentē prebēdā annexā licet prius aliā fuisset adeptus. ꝫ solū de dignitate scribebat: nō poterit consequi dignitatē habentē prebēdam annexā cū hoc papa non intenderet: egeret đclara tione. Suadet tñ equitas ꝙ decre. locuꝫ habeat siue ex vnico rescripto debeatur vtrūq; siue ex diuersis successi ue siue sola dignitas debeatur ꝑ rescriptū al's habēti prebēdaꝫ ab ordinario collatore.

desie non vacantis.

Clemens. v. in cōcilio vienēsi.

¶ Decretū ꝯditionale ante cōdi- tionis euētuꝫ nō afficit ꝓtāteꝫ ordi- narij vel alteri⁹ collatoris: sec⁹ qñ acceptatiōi bñficij tps adijcitur cū decreto: ⁊ qui bñficium vacās ab executore petit vel recipit: illud in telligit acceptasse: que vacatio no ta dicitur expectanti: ex quo in lo- co beneficij scitur. h. d. Jo. an.

Cum ei quem in scientia reputamus[r] idoneum[s] si per[t] inquisitionē[v] execu- toris sibi đputati nobis repertus fuerit eē vita laudabilis: ⁊ conuersationis honeste. de benefi cio certi valoris[x] alicui prouideri mandamus: adijcientes[y] ꝙ de be- neficio minoris valoris possit ei- dem si voluerit[z] ꝓuideri: ac extūc[⁊] etiam inane decernentes ⁊ irritum

i ¶ Acceptandā. de quo dic vt. j. ti. i. c. vno ⁊ idē puto si non haberet bñficium acceptandi ꝫ deberetur ꝓma vacās: cū ratio sit eadē ⁊ fortior. ꝙ aūt hic di- citur de ꝓtāte acceptandi respi cit dignitatē. ꝓbendam ergo q̄ prius uacauerat necesse habuit petere: ne sibi fieret preiudiciuꝫ per decreta. si clericus eo. ti. li. vi. videtur tñ ꝙ si hñs cano- nicatum ⁊ ad ius ꝓbendaꝫ pri- mo vacantem ⁊ ad dignitateꝫ quā duceret acceptandā prebē dā que ꝓmo sine dignitate va cauit noluerit petere: protestās ꝙ hoc faciebat: q2 oēs dignita tes ecclesie prebendas habebāt annexas: ⁊ totum simul conse- qui volebat: satis eēt hec iusta cā ad negligentiā excludendā: cū mutationes beneficiorū nec populo nec iuri sint grate. xxi. q. i. ca. i. de transla. quanto: ꝫ si potestas acceptandi respice- ret etiam prebendam: tunc nullum dubium.

k ¶ Archidiaconatum. factū ponit: nam idem in quauis alia dignitate.

l ¶ Inibi. in ecclesia illa. ⁊ vide. j. de reg. c. i.

m ¶ Post. datur itelligi ꝙ si prius vacauerat cū sua ꝓbenda: ⁊ ipse sciens reci- pit aliam prebendā: in acceptatione archidiaconatus sibi viam ꝑclusisse videt.

n ¶ Annexa prebenda. istud inducebat dubiū: si enim non fuisset annexa: reten ta ꝓma prebenda: cōsequeret dignitatē sine prebenda que cū illa vacauit eo. ti- tu. q2 sepe. li. vi. sed cū dignitatē siue ꝓbenda ñ possit habere ꝓpter annexationē nec duas prebendas in eadem ecclesia: de conces. preben. lr̃as rōne annexi ī ꝓn cipali īpediri videtur: sed prompta est prouisio. s. vacationis ꝓme quam submit tit. Sed quid dices in casu cōuerso: adeptus sum dignitatem per rescriptū apo- stolicum expecto ibi prebendam cū beneficio acceptandi: vel siue vacat prebenda cum dignitate cui est annexa. nunqđ prima dignitate dimissa consequi potero hāc prebendā cū sua dignitate: puto ꝙ non: q2 non est eadē ratio principalis ad accessoriū: ⁊ accessorij ad principale. đ conse. ec. vel alta. c. vno. li. vi. facit eo. ti. q2 sepe. ⁊ c. super eo. de reg. iur. accessorium. li. vi. cū. cōcor.

o ¶ Poterit. qđ intellige vbi alteri non debetur ex prioritate temporis vel pre- rogatiue gratie vel alio iure.

p ¶ Hocipso. patet ꝙ in prebendis eiusdem ecclesie ipso iure per receptioneꝫ se cunde vacat prima.

q ¶ Uacabit. nō. n. posset esse triplex in ecclesia sine dispensatione papali: nec va let in hoc consuetudo. de consue. c. i. lib. vi. ⁊ no. ꝙ plus abhorrent iura habere duas prebendas in vna ecclesia ꝙ̄ alias habere duo curata. primū enim non l; etiam iure annexionis quam habet ad dignitatem hic. sed secunduꝫ licet iure an nexionis quā habet curatum ad prebendam eodem titu. super eo. lib. vi. ⁊ facit ad opi. quam teneo in decreta. litteras de cōces. prebende. sequendo Inno. s. ꝙ ī duabus canonijs eiusdeꝫ ecclesie non possit episcopus dispensare licet dispensa re possit in canonia personatu vel officio: rationem huius ibi plene scripsi su- per vltima glo.

Cum ei. Diuiditur ī quattuor partes. Primo declarat qñ afficit de- cretū ꝯditionale nō adiecto termino mēsis. secūdo qñ afficit illo adie- cto ibi: secus. Tertio an petendo sibi ꝯferri beneficiū vel recipiēdo illud collatū videat quis acceptare ibi que etiā. Quarto declarat qñ quis dicatur ha- bere noticiam vacationis beneficij ibi: Ceterum. Inno. Et determinat casus du bios circa decre. q2 cūctis eo. ti. li. vi.

r ¶ Reputamus. per relationem examinatorum ad hoc deputatorum: quibus creditur: ⁊ est forma pauperum in qua fit examinatio quomodo legāt cantent ⁊ construant.

s ¶ Idoneum. iunge hic litteram prouideri mandamus de beneficio ⁊c.

t ¶ Si per. ecce conditionē de qua. j. loquitur.

u ¶ Inquisitionem. an ad hanc vocanda sit pars plene no. š. ea. compi. de offi. deleg. c. vno.

x ¶ Ualoris. de pensione prouideri non posse. de preben. ꝗuis. i. li. vi.

y ¶ Adijcientes. nisi hoc fuisset additum de beneficio minoris estimationis etiā sibi volenti prouideri nō potuisset: de preben. cui de nō. §. vi. li. vi.

z ¶ Si voluerit. secunda conditio.

⁊ ¶ Extunc. hoc fortificabat dubium: quasi a tempore date papa voluerit ꝙ de cretum afficeret: sed contrarium respondetur ⁊ supplemus extunc ⁊ valet extūc

amissorum sc. ... (handwritten margin note)

fa. de vo. et vo. re. lz ad fi. et sic facit hec lra contra egi. p Inno. Hosti. et abb. in eo qd scripsit de ap. preterea. ii. super ver. erradicatum.

a ¶ Attentari. nõ dicit etiaz ignoranter: et tñ ex inferioribus pz ꝙ certis casibus hoc decretum afficit ignorãtes p qd pz ꝙ decretũ pape afficit ignorãtes: et õ hoc de elec. si eo tpe. li. vi. et probatur de preben. c. pe. c. li.

b ¶ Effectũ. alias fuisset edictũ super icerto. eo. ti. c. i. §. subiũ ctum in fi. li. vi.

c ¶ Extet. prima. s. qd per executoris iquisitionẽ sit repertus et c. vtile cõsiliũ est ꝙ super illa pnũciet executor vl ꝙ facta mẽ tione de illa inhibeat: vel saltẽ suaz ptãtem insinuet collatori alias non facile forte constare posset conditionem extitisse.

d ¶ Declaret. etiã in executoris absentia: dũmodo de ea cõ stet: vt. j. dicam.

e ¶ Ordinarium. hoc pbam p predi. decre. j. eo. ti. li. vi. vt

si secus a quoquaz quauis auctoritate contigerit attentari[a]. Quia decretuz hmõi in euentum dũtaxat p dictar cõditionũ suũ sortit effectũ[b] antequã extet[c] prima cõditio beneficium pretaxati valoris et etiaz minoris prius ꝙ suam impetrans super valore huiusmodi voluntatez declaret[d] cõferre libere poterit per ordinariũ[e] aut alium executorem[f] a

sicut ibi decretum datum cum beneficio acceptandi ante acceptationem non impedit potestatem ordinarij: ita nec datum sub conditionibus istis vel alijs ante conditionum euentum. Jo. an.

f ¶ Executorem. si enim non afficit potestatem ordinarij. ergo nec executoris alterius qui maior est ordinario: de offi. dele. sane. ij. cum hoc oporteat intelligi de executore secundo. primus. n. cõferret beneficiũ etiam postꝙ euenisset cõditio. Item cum hic dicatur ꝙ secundus cõfert ante conditionis euentum: per quod a contrario infertur: ꝙ postꝙ euenisset conditio primi conferre non posset. Item cum generaliter de executore loquatur: per quod etiam executorem ĩ forma gratie videtur includere: hic videtur solui qd hic fuit disputatum an impetrans primo in hac forma pauperum preferatur secundo: qui impetrauit in forma gratie in eadem ecclesia vel ad collationem eiusdem: et ponitur in mercuriali: in littera. n. sub titu. de preben. hic enim videtur ꝙ dũmõ cõditio precesserit vacationem vel saltem collationem factam secundo debetur primo: facit de rescrip. tibi qui li. vi. sz ob. eo. li. et ti. caplo si p te. So. ibi conditio pẽdebat ex alterius arbitrio ita ꝙ illo recusante nullum ius habebat impetrans: hic vero pendet existentia rei vt in primo casu: vel ex voluntate ipsius cui facta est gratia secundo. Alii quibus videtur ꝙ secundus impetrans ante conditionem in forma gratie preferatur: et ẽm hoc licet hec prima conditio quo ad idoneitatem persone sit de psenti: inquisitio tamen circa id fienda est de futuro. De secunda etiam non dubitatur quin sit de futuro: et ẽm hoc sequeret ꝙ si duo impetrauerunt sub hac forma si secundus primo peruenit ad conditionem erit potior: cum prius ipsius decretum afficiat: vt hic: facit pre. decre. si pro te: et qd no. eo. ti. si soli. li. vi. equuz videtur qd prius dixi: vt ex quo conditio primi precessit collationem factam secundo: preferatur primus secundo habenti formã gratie vel pauperum: nec veruz est ꝙ semper debeatur illi pro quo prius ẽ affecta: vt probat pre. decreta. tibi: sit ergo fortior gratia conditionata ex existentia rei vel voluntate eius p quo scribitur: ꝙ dependens ex voluntate tertij vt predixi. Sed fingas hũc casuz habet. a. hanc formam pauperum in certa ecclesia: secundo habet. b. specialem gratiam ĩ eadem et talem que afficit: vacat beneficium in ipsa ecclesia: quod ante primi conditionem extantem ordinarius confert. c. demum extitit conditio postquã executor. b. sibi contulit illud: post que executor. a. primi illud sibi cõtulit. queritur cuius sit beneficium. Dico ẽm pre. opinionem per decre. pe. de preben. lib. vi. ꝙ primus est potior: collatio enim ordinarij facta. c. non valuit nec tenuit ĩpedien te gratia illius. b. pro quo beneficiũ illud erat affectũ in cum casum in quem nõ debebatur illi. a. effectus ergo cõditiõis postea existentis: qui est vt decretuz afficiat. vt hic per illam collationẽ impediri nõ potuit: collatio. n. facta. b. nõ tenuit ex quo prius extiterit primi cõditio: ex quibus concluditur ꝙ predixi: assurgat ergo primus scdo: ex cuius persona ꝯsequitur ꝙ alias sibi petijsset: et est simile eo. ti. auctoritate. li. vi. si vero collatio facta. b. pcessit cõditionẽ primi: tunc etiã planũ esset ꝙ. b. potior esset in beneficio per hãc litterã. Item si tenetur secũda opi. que habet ꝙ forma gratie preueniens conditionem faciat scdm potiorem etiã in beneficio post conditionem vacante.

g ¶ Secus. hic approbat quod no. s. eo. ti. q cũctis in pri. li. vi. et quod no. archidi. eo. lib. de preben. dudum: et dic secus in hoc scilicet in casu isto non valeret collatio ordinarij vel alterius executoris infra mensem facta: licet ante acceptationem.

h ¶ Censemus. lz p hoc verbũ videret ius nouuz inducere: cum tñ ratio sit antiqua et directe ab olim inuenta fuerit hec forma cõtra decre. q cũctis: vt ibi not. in. i. glo. puto ꝙ respiciat preterita: nec cõtradicat hoc verbũ qd ẽm deriuatões ponitur etiã pro iussu: deliberatione: extimatione: et sententie prolatione: et ꝯcor. . j. prori. rñ. et diri. s. ea. compi. de proba. litteris.

i ¶ Infra mensem. iste terminus inualuit de stilo et more curie. Idem tamen dicas de quolibet alio termino maiori vel minori litteris expresso: solet autem curia sic scribere beneficiũ ecclesiasticũ cum cura et c. etiam si dignitas et c. si qd vacat ad presens vel vacabit in tali et c. quod per te vel procuratorem tuũ ad hoc legitime constitutum infra vnius mensis spacium postꝙ tibi vel eidem procuratori vacatio huiusmodi innotuerit duxeris acceptandum conferenduz tibi et c. districtius inhibentes venerabilibus et c. ne de illis interim etiam ante acceptationem huius disponere quoquo modo presumant: ac decernentes irritum et inane et c. tamen ex hac littera videtur ꝙ minus plena clausula. s. habens mandatum cum potestate acceptandi et spacio tẽporis et decreto sufficiat. Sed queritur an talis expectans possit acceptare post mensem beneficium adhuc vacans: videtur ꝙ sic cum hec clausula in ipsius fauorem apposita ad ligandas manus ordinarij in ipsius expectantis odium nõ debeat retorqueri. de reg. iur. quod ob gratiam. lib. vi. cum suis concor. et hoc placet Archi. de prebẽ. dudum. li. vi. et videtur expressum eo. lib. et. tit. si tibi absenti: nõ credo ꝙ si clausula reseruatiõis et ptãs executoris adiungitur beneficio vacaturo: acceptabit impetrãs infra mensem vt in tex. et in forma quã superius scripsi ꝙ post mensem p expectantem acceptari possit beneficium vel ei conferri et tunc ad regulam quod ob gratiam: respondetur vt ibi no. ꝙ

nobis ad prouidendum de tali beneficio deputatum. ¶ Secus[g] aũt fore censemus[h] cum decreto apposito alicui puideri mandamus de bñficio quod infra[i] mensem a vacationis ipsius noticia[k] duxerit acceptandũ: vt appositio mẽsis eius dẽ aliqd afferat[l] ipetrãti. ¶ Quẽ etiam[m] beneficiũ qd acceptare poterat petendo sibi p suuz executorez[n]

hoc inducit forma mandati per decre. cui de non: de preben. li. vi. Ad decreta. si tibi: respondeo ꝙ loquitur cuz collatio precedat acceptationẽ scilicet ꝙ cum beneficium ab ordinario pure cõfertur et postea ad acceptandũ terminus assignatur: tunc enim cum prima pura collatio per illius termini lapsum perempta non fit. prouisus reintegra post terminum acceptabit: hic vero acceptio precedit collationẽ cuius faciende ptãtem executor nõ habet nisi infra tẽpus limitatũ fuerit acceptatũ: fateor tamẽ ꝙ ita posset esse diuisa reseruatio a spacio temporis ꝙ locus esset opinioni ꝯtrarie: vt si dicatur beneficiuz ꝙ in tali loco vacauerit quod duxeris acceptandũ tibi conferendum collationi nostre presentibus reseruamus: inhibẽtes ne infra mensem postquaz tibi de vacatione constiterit aliquis de illo presumat quacunqz auctoritate disponere et c. ponderetur ergo rescriptoruz tenor. de priuile. porro. si autem secundũ nouam formam papa dat canonicatum: et circa prebendam dat beneficium acceptandi infra mensez: tũc licet reseruatio et executoris potestas adiungatur prebende: infra mensem aceptare poterit vt supra dixi: ita qd post mensem ex vi reseruationis acceptari vel per executorem conferre non possit: quia tamen canonicus est ex vi canonicatus videtur quod si nullus ibidem expectat etiã post mẽsez sibi petenti per ordinarium conferri debet: et cum decreto: idest quod alteri collata non tenet. per decreta. si clericus. ij. respon. de preben. li. vi. sed hoc casu posset dici contrarium: quia in casu decre. si clericus expirauerat potestas executoris: sed hic adhuc durat quo ad aliam que vacabit si acceptabitur infra mensem: nil ergo mirum si ibi ordinarius aditur. Item sicut nec ibi ordinarius habet potestatem super negligentia: ita nec hic: et hoc teneas.

k ¶ Noticia. hoc determinabit in fine. et nota quia in ista forma non est locus decret. ne captande: eodem titulo libro. vi. vt possit acceptari primum incertum qd vacabit: illa enim locum habet vt ibi patet: cum simpliciter scribitur de beneficio quod duxerit acceptandum: tũc enim potest se fortune submittere acceptando primum vacaturum vel vlterius ex causa sed quando scribitur de beneficio quod a vacationis noticia infra mensez duxerit acceptandum. hec verborum forma nõ patitur quod vacaturum acceptet. fateor tamen ꝙ vacans potest acceptare: etiam si vacabit tempore gratie: verbum enim noticia vacationis presens m et futurum includit dummodo vacet. de priuileg. quia circa: nec obstat si precedat verbum quod vacabit in reseruatione sine verbo presentis tẽporis si quod vacat: nam illud vacabit quod vacans reperitur: vnde dicit lex ꝙ verbum oportebit: tam presens ꝙ futurum tempus significat. ff. de verborum signifi. . l. verbum in prin. titu. ad idem eodem titu. verbum erit: et aliud est dicere vacabit: aliud vacare incohabit. et hoc conuenit huic menti. secus vbi mens resisteret vt ibi.

l ¶ Afferat. si. de priui. si papa. li. vi.

m ¶ Quẽ etiã. summe vt hs fuit ista particula: cũ. n. executor datus cum clausula acceptandi potestatem non habet in conferẽdo beneficium nisi ex quo fuerit acceptatum: tota die collationibus opponẽbatur ꝙ nõ valebant: quia non precesserat acceptatio: et qa ipsius precedentis acceptationis deficiebat quandoqz probatio succumbebat expectans. licet igitur verbum acceptationis non exprimat: satis est tamen ꝙ petit ꝯferri: vel recipit collatum: multa similia colligas ex no. de his que fi. a maio. par. capi. ex ore. de appel. ad audientiã et. c. dilecti. ij. vnde ex quo per instrumentum de prouisione constat presumitur interrogationẽ precessisse: institu. de inuti. stip. §. si scriptum. ff. de verb. ob. sciendum sic satis est qd heres se immisceat. lz verbo nõ adeat insti. de here. quali. §. pe. ff. de acqui. here. iulianus. §. si seruum. et. l. qs extraneus. §. interdum. tamen quandoqz non sufficit facit prosecutio. de appel. ab eo. i. rñ. li. vi. de elec. ecclesia. j. de baptis. c. i. et pe. sed in decre. ab eo eundo ad iudicem appellationis nõ satisfit iuri volenti per apostolorum delationem ipsum iudicem instrui: electio et baptismus formas habent nec sine illis sufficeret animus: etiaz de quo cõstaret: sed cum hic solum de animo et acceptatiõe queratur de illo satis cõstat per hic expressa. Jo. an.

n ¶ Executorem: licet petitio et collatio de quibus hic loquitur requirant

executoris presentiam cum alias de acceptatione non apparet: acceptatio tamen sine presentia executoris fieri potest: dūmodo de illa fides fieri possit: vt no. eo. ti. q: cunctis ad finem. li. vi. quod etiā ibi placet inno. ꝛ hostien. archi. ꝛ guil. in spe. de acti. ꝛ peti. §. penul. vsi. Itē no. ad idē: lꝫ compo. videatur velle contrarium de rescrip. capitulum. in glo. magna circa fin. versi. quid si littere.

licet. ꝛ. c. per tuas. non autem puto eam locum habere in religioso qui preest ecclesie seculari: ꝛ quasi clericus secularis: ꝛ hoc probat principium.

m ¶ Redditus. differunt a fructibus: vt patebit. in fine.

n ¶ Possessiones. certas vel omnes.

o ¶ Alicui. priuato vel collegio.

a ¶ Aut. no. alternatiuā sufficit ergo alterum.

b ¶ Presenti. idem in procuratore habente ad hoc speciale mandatuꝫ quod probat filius curie quem premisi ꝛ scripsi de pbē. accedēs. ad hoc finis huius. c. ibi. vel per alium. sicut ꝛ electio per procuratorem fieri potest. de electio. qa pꝑter. ꝛ. c. p. ꝛ matrimonium contrahi: ꝯ procura. c. fi. li. vi. fa. etiam. eo. lib. de reg. iur. potest quis ꝛ. ff. de procurato. si is qui sticbuꝫ ꝛ. ff. de le. i. si sit. §. si qs ita. non ob. ff. de verbo. obli. l. vlt. in prin. ꝛ. l. si stipulatus fueriꝫ. in prin. que non loquuntur in procuratore.

c ¶ Ceterum. equissima ꝛ expediens fuit etiaꝫ hec prouisio.

d ¶ Loco. si locus vbi sita est ecclesia careret habitatoribus: satis videretur ponderanda notitia loci viciniosis: facit. ꝯ. e. de foro compe. ꝗuis. de elec. vbi periculū. §. porro. li. vi.

cōferri: aut[a] recipiendo sibi presenti[b] collatum ipsum ex hoc acceptare ꝛ collationem taliter sibi factam valere censemus. ¶ Ceterum[c] vt tam diutinis vacationibus quam fraudibus ꝛ litibus occurratur predicte vacationis noticiam impetrātem interpretamur habere: ex quo ipsa vacatio in loco[d] vel ecclesia[e] huiusmodi beneficij publice nota[f] erit imputet quideꝫ sibi si hoc casu quo de ipsius cōmodo agitur: id quod per se vel per alium scire[g] potuerit ignorauit.

Rubrica de reb⁹ ecclie n alienādis.

¶ Clemens. v. in conci. viennensi

¶ Religiosus qui concedit alicui ad uitam vel certuꝫ tēpus iura redditus: vel possessiōes: administrationis cui preest: suspensus est ab officio: nisi duo cōcurrant: nec valet concessio: duos casus excipit. h. dicit. Joannes an.

Monasteriorum ꝛ aliaruꝫ administrationum regularium dispendijs occurrere cupiētes: perpetuo[h] ꝓhibemus[i] edicto: ne quis religiosus[k] monasterio prioratui ecclesie seu administrationi cuius[l] presidēs iura reddit[m] aut possessiones[n] eiusdem alicui[o] ad vitam eius[p] seu aliō certum tempus pecunia[q] etiam inde recepta quouis[r] modo cōcedat: nisi necessitas aut[s] vtilitas[t] monasterij prioratus ecclesie aut administrationis huiusmodi hoc exposcat: conuentus sui: aut si conuentum non[u] habeat: prelati proprij[x] assensu ad hoc nihilominus[y] accedente. ¶ Siquis autem contra hoc fecerit penam[z] suspensionis ab officio[&] eo ipso incurrat: nec ex concessione ipsius recipienti ius aliquod acquiratur. ¶ Uerum premissa ad locationes[a] vel etiam redditūum aut fructuum[a] venditiones ad tempus modicum[b] faciendas declaramus vllatenus non extendi. Idem.

¶ Episcopus vnire potest ecclesiam alteri vel loco religioso donare etiam non vocato rectore uel defensore. h. d. Jo. an.

p ¶ Eius. recipientis vel concedentis: ꝛ talis concessio dicitur perpetua. ff. pro socio. l. i. ꝛ no. ꝛ. q. ii. perpetua.

q ¶ Pecunia. an dans hāc pecuniam repetat: vide quod no. ꝛ dixi. e. ti. ad audientiam.

r ¶ Quouis modo. ab hac generalitate excipit duos modos in fine. c.

s ¶ Aut. sufficit alterum. sic alibi equiparātur hec duo: ꝯ eta. ꝛ qualita. queris. de preben. ex posuisti ꝛ in dispensationibus. i. q. vij. tali. ꝛ facit. eo. titu. dudum. li. vi.

t ¶ Utilitas. de syndi. c. vno.

u ¶ Non habeat. innuit ꝙ si habeat ꝯuentū non requiritur cōsensus prelati: hoc verū quo ad euadendam huius ꝯstōnis penam. sed alias ad validanduꝫ contractum perpetuum requiritur omnis solennitas alienationis. eo. ti. dudum. lib. vi. et consensus epi. xij. q. ij. abba. ꝛ. c. sequen. ꝛ. c. placuit. ꝛ. xvij. q. iiij. in venditionibus.

x ¶ Proprij. de episcopo videtur intelligendum in non exemptis. p iura allegata in fine proxime. glo. in exemptis de papa de priuil. auctoritate. §. i. libr. vi. forsan. intēdit iste textus approbare qō recitabat. Innocē. de transac. statuimus. vbi dicit

e ¶ Uel ecclesia. no. per alternatiuam: ꝙ satis est ꝙ in ecclesia sit publica licet in loco vel oppido sit occulta.

f ¶ Nota erit. forte quo ad hunc casuꝫ inductus est rigor iste: ꝙ mēsis curratetiam ei qui non fuit i culpa: vt quia tantū distabat a loco beneficij: ꝙ post factā gratiā cū tunc vacaret vel paulopost vacasset infra mensem id scire non potuit: vel procuratorem habebat i loco sed mortuus est. vel his simile: per hoc tamen ꝙ in hoc casu spāliter statuit: vt probat lra ꝗ sequitur in hoc casu: ꝛ quod precedit ibi predicte vacatiōis: nō recedo ab eo: qō no. de preben. si clericus. li. vi. hic eniꝫ datus est mensis in litteris q currit a tempore noticie. Determinat ergo quando dicatur habere notitiam in hoc casu. ibi vero punitur simpliciter negligentia: ꝛ sic non se tangūt. Etidem dico de his que notaui de rescrip. capitulum super glo. ꝛ ita dico etiam quod hic dr̄ locum non habere in casu. decre. si pluribus. de preben. lib. vi. Unde si papa contulit proprio motu prebendam si qua vacabat in ecclesia: ꝛ due equales vacabāt notitia vacationis postꝙ currūt decem dies prouiso ad eligendum non recipietur per hunc moduꝫ: q: ibi forsan tempore quo fiebat gratia vel prius erat notitia vacationis de qua hic dicitur: quā forsan īpossibile esset scire prouisū infra. x. dies: ꝛ sic in totum sibi periret priuilegium optandi q non fuit in culpa: ꝛ ideo dico de extraua. Jo. que incipit suscepti. circa medium. sed dato ꝙ hic subsit impossibilitas vel desit culpa: durat tamen circa alia beneficia priuilegiuꝫ acceptandi: facilius ergo procedit hic iste rigor vt in prin. dixi. ꝛ tamē ex littera sequenti videtur colligi: ꝙ vbi ita deficit culpa quod nec per se: nec per alium scire potuisset: non est locus huic rigori.

g ¶ Scire potuerit. imputatur ergo illi qui scire potuit inquirēdo. sic etiā imputatur illi qui scire potuit peritiores consulendo. ff. de bo. pos. l. in bonorum: vnde dicitur ꝙ vigilantibus ꝛc. de his que in fraudem creditorum. l. pupillus.

Monasteriorum. Tria facit. Primo prohibet. Secundo ibi: si quis punit ꝛ decernit. tertio excipit ibi: verum. Jo. an.

h ¶ Perpetuo. i. generali. vel perpetuo duraturo: de elec. vt circa. ꝛ. c. perpetuo. li. vi.

i ¶ Prohibem⁹. saltē quo ad penā: fateri opꝫ ꝙ est iuris noui editoria.

k ¶ Religiosus. seculares ergo clericos non comprehendit hec ꝯstitutio: sed si tales concessiones faciunt: dic vt legitur ꝛ no. xvi. q. i. possessiones. de his que fiunt a prelatis: cōtinebatur. si alias alienant locus est canoni. xii. questione. ii. monemus. eodem titulo si quis: si locant: dic vt no. ne prelati vices suas. c. fi.

l ¶ Cuius. idest siue perpetue siue temporalis: maxime eniꝫ propter obedientiarios qui faciebant hos contractus reuocari ptinentes ad claustrum emanauit hec constitutio: ꝛ dato ꝙ non sint obedientiarij: facilius remouentur a suis administrationibus: de accu. qualiter. ii. in fi. de simoni.

quosdam dicere ꝙ abbates qui habent ecclesias ad se pertinentes pleno iure possint in illarum alienationibus auctoritatē prestare: ꝛ facit infra de sta. mona. ascēdentes. post prin. ꝛ quod no. in auc. de ali. ꝛ emphi. contrac. in prin. colla. nona ꝛ hoc communiter seruatur. quod videtur fieri posse: ex quo habent episcopalem iurisditionem vel quasi: ad hoc de priuile. abbates: in fine. libro sexto. vnde dicebat ipse Inno. de priuile. cum ꝛ plantare. §. in ecclesijs: ꝛ placet ibi Hostien. ꝙ presbyteri non poterant alienare nec maximas causas agere sine consensu patronorum exemptorum: quia tales exempti vices episcoporum gerunt. argu. xij. q. ij. si qua ꝛ. c. placuit de vo. magne. §. cum igitur. cum concor.

y ¶ Nihilominus. i. non eo minus ꝙ subsit necessitas vel vtilitas in contractu.

z ¶ Penam. que de sui natura perpetua est: ex quo tempus nō adijcitur: de hoc de consti. ex litteris: sed quis absoluet: vide quod dixi de solu. c. ij. in fi. ꝛ qō dicā. ꝯ. de here. c. i. circa finem.

& ¶ Officio vide quod dixi super eo. ver. ꝯ. de deci. c. i.

? ¶ Acquiratur. si. eo. ti. hoc consultissimo. li. vi. vbi contractus non valet: ꝛ punitur faciens.

x ¶ Locationes. prohibitus alienare obligare vel vendere potest locare: ꝛ quod plus est conductorem creditoribus delegare. ff. de leg. ij. l. penul. §. instituto. ad id. ff. loca. nō solet: prelati ergo locant: nec per statutum episcopi possunt astringi vt locent certis personis: de loca. c. ii. ꝙ autem dixi ꝙ locare non est alienare illō verum est si fiat ad modicum tempus vt hic: ꝛ sic non obstat eodem titulo nulli: vt ibi dixi: licet accursi. in predicto. §. instituto: in fine dicat ꝙ prohibitus alienare locet ad centum de mille annos: sed non approbatur. ꝛ Dynus ibi cōtra. si autem prelatus locans ad modicum tempus infra tempus moritur: quid iuris no. ne prela. vices suas. c. fi.

a ¶ Fructuuꝫ. concor. de elec. generali. in fi. li. vi. ꝛ quomodo plus est in redditu ꝙ in fructu. ibi. no. in glo. pe.

b ¶ Ad tempus modicū. determinat taꝫ verbū locationes ꝙ verbū venditiōes vt sit sensus ꝙ locatio ad modicū tempus ꝛ venditio fructuum ad modicum tēpus nō includatur in prohibitione. sed dubitatur quod dicatur modicū tps glo. ff. de superfi. l. i. §. ꝙ ait: dicit id relinquendum iudicis arbitrio. alle. ff. de iure ꝯ li. l. i. in fi. ff. de effrac. li. i. §. i. ꝛ facit de offi. dele. de causis. de accu. inquisitionis. primo responso. ꝛ quod no. de loca. potuit: ꝛ quod no. ꝯ. eo. hoc consultissimo. li. vi. ꝛ videtur hoc equum propter varias conditiones regionum. Idem tenuit olim in. l. fi. ff. si ager vectiga. sed postea in addi. videtur approbasse ꝙ modicum tempus dicatur infra decennium. C. de prescrip. long. temp. l. fi. ff. qui ꝛ a qui. ma. si cum fideicommisso. §. aristo. ponit etiā opinionem que habet ꝙ modicum tempus dicatur triginta dierum. ff. de iti. actuqꝫ priuato. l. i. §. i. alij biennium. ff. de loca. ꝛ con. cum domini. insti. de li. ob. in fine. ꝛ quinquenniuꝫ. facit ꝙ no. Joan. de coniu. ser. licet. ꝛ quod no. hostien. vt eccle. bene. c. vno. in fi. alij sexennium: ne prela. vi. su. c. fi. de diuersis spacijs temporum potest argui per ea que scripsi de fideius. c. fi. de ele. coniug. Joannes in. iiij. q.